

ad § 30.

3) Paragraphen udgaaer:

ad § 31.

4) Det sidste Punktum udgaaer:

Bloug og Th. Rosenørn foreslaae sub-

fidiært:

ad § 26.

At Paragraphen affattes saaledes:

„Ved indtrædende Vacance i Justits- eller Magistratsembeder, som for Tiden lønnes med Sportler, blive disse at indbrage i Statskassen, imod at der tillægges de vedkommende Embedsmænd faste Lønninger foruden passende Contorholts- og Rejsegodtgjørelse.“

De af Regeringen fastsatte Lønninger m. v. ere foreløbig gjældende, indtil det hele Forhold ordnes ved en Lønningslov; dog at den saaledes foreløbig bestemte egentlige Lønning for intet Embede maa overstige 2,500 Rd., i hvilken Sum ere indbefattede de Embedet tillagte Emolumenter af Embedsford og deslige.“

Rosenørn: Jeg ønsker at afgive den Erklæring, at den ærede 6te Landstingsmand for 6te Kreds (Bloug) og jeg tage det Forslag tilbage, vi subsidiairt have stillet til § 26.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Først fattes under Behandling det til § 3 stillede Vædringsforslag tilligemed § 3.

Drejer: Ved Sagens forrige Behandling her i Thinget blev der efter et Forslag af flere Medlemmer vedtaget en Tilføining til Nr. 2 i § 3, der lød saaledes: „dog at Omsættin-

be tillægges Deelagtighed i den Lønningsforbering, der kan fremkomme ved Forskjellen mellem Sædberegningen efter Lovens 12te Januar 1858 og den efter det foreliggende Lovforslag. Bemeldte Tilføining er ved den eneste Behandling i Folkethinget stemt ud; men da de Forslagsstillere, som havde stillet Forslaget om Tilføiningen ved forrige Behandling ikke have kunnet fravige deres Ansættelse om, at det var rigtigt at lade en saadan Tilføining blive staaende, hvis Loven udkom, have de stillet det foreliggende Forslag. Jeg troer ikke, at der behøves nogen yderligere Godtgjørelse af de Grunde, der tale for dette Forslag, og som jeg tillod mig ved forrige Behandling meget udførligere at udvilde. Jeg skal blot gjentage, at de Embeds- og Bestillingsmænd, hvorefter det gjælder og som omhandles i Lovens 12te Januar 1858 have af forskjellige Hensyn et stærkt Villighedskrav paa at blive deeltagende i Godterne ved nærværende Lovforslag. Jeg skal saaledes eksempelvis fremhæve § 9 af Lovens 12te Januar 1858; og anføre, at denne Paragraph paa den ene Side angaaer adskillige Embedsmænd, om hvem det, navnlig ved Behandlingen af Lovens af 12te Januar 1858, er erkendt, at de i Virkeligheden fælsagtig ere komne ind blandt dem, der lønnes af de i Lovens omhandlede runde Summer, og paa den anden Side angaaer en stor Deel mindre Bestillingsmænd, som det forekommer mig, at sær Villighed tilfuger ikke bør unddrages fra at kunne nyde godt af den forandrede Sædberegning paa samme Maade, som de heldigere stillede Embedsmænd. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og ret meget anbefale Thinget at vedtage Vædringsforslaget.

Da ellers Ingen forlangte Ordet, gik man til Afstemning, hvorved det nævnte Vædringsforslag af M. P. Brun, Carl Jensen, Drejer, Bloug og Th. Rosenørn: „dog at Omsættin-

1) 3 Bde. Stykke (2) i Slutningen forandres „“ til: „“ og tilføies: „“; dog at Omsættin-

den til Ansættelse i Sæd bestemte Deel af